

PEGASUS

Een blijspel in drie bedrijven

door

WILLY BASTIAENSEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PEGASUS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLY BASTIAENSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/010
ISBN 9789038517346

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 6 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 1 heer)

BOB, tweede man van Therese:

THERESE, zijn tweede vrouw:

MARTHA, hun huishoudster:

YOLANDE, vriendin van Martha:

DORA, vriendin van Thereses vader:

NATHALIE, dochter van Therese:

DECOR

Salon en eethoek.

Het interieur suggereert de woning van vrij rijke mensen.

Smaakvol, niet bombastisch of “etalerend”. Het kan vrij sober zijn door bijv. een schilderij, een bijzondere vaas, een kleine barkast met houtsnijwerk.

Twee deuren volstaan: één die toegang geeft naar de inkomhal en naar de trap naar de slaapkamers boven); de tweede die leidt naar de keuken.

Alternatief één of twee ramen (waarachter niemand moet passeren of naar binnen moet kijken).

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Avond

(Therese zit in een zetel. Bob komt binnen.)

THERESE: Wel, wel, wat ze hier binnen gooien. Nog geen twaalf uur en al thuis, mijnheer de slampamper? Toch geen heimwee naar vrouw en haard?

BOB: *(werpt haar kushandje toe en schenkt zich iets in)* Mijn beminnelijk honnepon, altijd even zoet als een marsepeinen madonna en even fijn gebekt als een nachtegaal die in een operagebouw woont. A propos, veel cijfertje geslikt vandaag? En, goed verteerd? Geen indigestie?

THERESE: Ha, ha. Jij zou je beter ook terug met de firma bezighouden. Hoeveel heb je er vanavond weer door gejaagd?

BOB: Ik hou geen boekhouding bij van mijn levenskunst, honnepon.

THERESE: "Boekhouding". Dat jij weet wat dat woord inhoudt. En laat dat gehonnepon, verdorie.

BOB: Sorry, schat.

THERESE: Wel, hoeveel heb je er vanavond weer doorgejaagd?

BOB: *(haalt schouders op)* Eén van ons tweeën moet toch van de centen genieten, niet, hon... sch... Therese? Straks stikken we er nog in. Jouw vakanties zijn een weekje kust en een weekend Ardennen. En zelfs dan ben je constant bezig met zakendoen.

THERESE: Bespaar me je sarcasme. Ik doe wat ik wil in mijn vakanties. Ik heb een hekel aan uren lanterfantten langs toeristische plekje of liggen bruin bakken in de zon. En heb jij er last van? We gaan toch niet meer samen op vakantie.

BOB: Ik heb ook recht op ontspanning, hé?

THERESE: Ha, ha.

BOB: Waarom geniet jij niet wat meer van het leven, Therese? Je hebt toch geld genoeg?

THERESE: Eén van ons twee moet toch werken, niet?

BOB: Evenwicht moet er zijn. Yin en yang!

THERESE: Ha, ha.

BOB: Of spaar je alles op voor je dochter? Waar je nauwelijks contact mee hebt?

THERESE: Jij hoeft geen commentaar te leveren op mijn relatie met Nathalie. Het is jouw dochter niet.

BOB: Ach ja, sorry, dat is waar ook: jouw eigendom.

THERESE: Die vagebond! Ze mag al blij zijn dat ik ooit een enorm kapitaal voor haar achterlaat. Kan ze zonder financiële zorgen voort kladderen.

BOB: Voort kladderen? Vagebond? In welke eeuw leef jij, zeg?

THERESE: Bouw ik een goed draaiend bedrijf uit en mijn enig kind besluit schilderes te worden en te gaan samenhouden in een oud huis met een stel andere “artiesten”.

BOB: Wat is er mis aan artiest zijn? Jij spreekt het uit alsof het een ziekte is.

THERESE: Ja, dat is wat jij ondanks je grote eruditie niet kan begrijpen, hé? Omdat ik artiest geen beroep vind, daarom! Verdorie, ze had de keuze uit de beste studierichtingen aan de meest gerenommeerde universiteiten. Maar nee, zij wou liever naar de academie gaan en doeken gaan vol kladderen en beeldjes maken.

BOB: Wat heb jij toch tegen kunstenaars?

THERESE: Dat kunst geen brood op de tafel brengt. Oké, voor een zeldzame minderheid. Een heel zeldzame die het geluk heeft dat hun werk gekocht wordt.

BOB: Ha zo, geld is weer de norm?

THERESE: Inderdaad.

BOB: Is Nathalie al één keer om steun komen vragen?

THERESE: Nee. En zelfs als ze ‘t moeilijk zou hebben, zou ze ‘t zeker niet doen want daar is ze te koppig en te trots voor.

BOB: Ik vertaal: ze wil niet naar jouw pijpen dansen.

THERESE: Is je moeder om wat steun vragen, jezelf onderdanig opstellen?

BOB: Sorry dat ik het zeg, maar bij jou wel, ja.

(Therese kijkt hem ijskoud aan)

Komaan, Therese, wees eens eerlijk: stel dat ze ‘t niet kan rooien en dat ze bij jou om centen komt aankloppen, zou je ‘t haar dan niet met veel plezier inpeperen dat het haar eigen schuld is? Dat ze maar een... “fatsoenlijk” beroep had moeten leren?

THERESE: Niet met plezier, nee. Ik wil alleen maar het beste voor haar.

BOB: Het beste is veel meer dan alleen maar status en geld, hé.

THERESE: Daar komen de nobele zielenroerselen weer boven. Ik vermoed dat je daarmee ook heel wat succes boekt bij je “dameskransjes”?

BOB: Waarom spreek jij constant zo sarcastisch over mijn gezelschap? Het zijn allemaal vrouwen met een brede interesse. En nee, er is er geen enkele bij met wie ik in bed duik. En er zijn ook enkele mannen bij. Met wie ik ook niet in bed duik, a propos.

THERESE: Jij duikt nooit met die vrouwen in bed? Maak dat de ganzen wijs.

BOB: Oké, met één van hen heb ik een... wat je noemt, een zeer losse en vrije relatie. Maar ik neuk er niet op los zoals jij het doet uitschijnen.

(Als ze hem spottend aankijkt)

Nu goed, ik hoef me tegenover jou niet te verantwoorden.

THERESE: Nee. Maar wel voor je uitgaven. Dus, hoeveel heb je er vanavond weer doorgejaagd?

BOB: Daar gaan we weer. Bon, ik neem nog een borreltje. Uitstekend medicijn tegen venijnige verwijten en gesard worden. Wil jij er ook eentje, honnepon?

THERESE: Nee. En laat dat gehonnepon nu eens, verdomme!

BOB: Weer niet goed. Onze omgang met elkaar is even warm als dat van twee Eskimolijken op de Noordpool en even zachtmoedig als de prikkeldraad van Nazikampen, en zelfs “honnepon” mag ik niet tegen je zeggen? Hoe zit het dan met de affectie in dit huwelijk, Therese?

THERESE: “Affectie”! Besteed die meligheid maar aan de dames uit je uitgangsleven. Met wie je niet in bed duikt.

BOB: “Meligheid”! Ik denk dat jij toch een ander soort woordenschat dan ik heb.

THERESE: Luister, Bob...

BOB: “Luisteren” in welke betekenis... mevrouw Nevelsteen? Als schootkeffertje of als vrije intelligente mens?

THERESE: Och loop naar de maan, jij. Ik ga naar mijn kamer. Met jou valt toch geen zinnig woord te praten.

BOB: Hoezo? Spreek ik Zoeloes of wat?

(Therese verlaat de kamer en slaat nijdig de deur dicht)

Oeps, daar stapt er één met het verkeerde been IN bed. Ik neem nog een slaapmutsje. En even wat zappen. Die lichtbak voor menselijke konijnen heeft één voordeel – buiten goede films en documentaires natuurlijk – je wordt er snel ontspannen van.

(Even later komt Martha op in kamerjas)

MARTHA: Is er iets, mijnheer?

BOB: Curieuze-neuze-mosterdpotje! Nee, er is niks, Martha.

(Martha kijkt hem fronsend aan)

Oké, oké, ik beken een vrij onschuldig schuldje: ik heb weer eens geprobeerd ons krakkemikkig huwelijk met wat humor op te lappen maar dat sloeg duidelijk de deur dicht zoals je hebt kunnen horen.

MARTHA: Het gaat hoe langer hoe slechter tussen u en mevrouw. Weet u waar dat gaat eindigen?

BOB: Dat mag Joost weten. En Joost mag het voor zichzelf houden.

MARTHA: Dat gaat eindigen in echtscheiding.

BOB: Zo'n vaart zal het niet lopen, Martha. Therese heeft mijn vermogen nodig, dat is bijna 30 procent.

MARTHA: Ik weet niet, mijnheer. Ze wordt met de dag grimmiger als ze het over u heeft.

BOB: Nog grimmiger? Dat moet in het Guinness Book of Records komen.

MARTHA: Ja, ja, maak maar weer grapjes, mijnheer, maar het gaat de verkeerde kant op, geloof me. Mag ik u een goede raad geven?

BOB: Sorry Martha, ik neem alleen slechte raad aan. Goede raad is het witte product van schoolmeesters en zedenprekers.

MARTHA: Serieus nu, mijnheer.

BOB: “Serieus blijven”. *(zucht)*. Hoe haat ik die uitdrukking. Oké, wat is je gouden raad, tante Kaat?

MARTHA: Probeer eens wat meer met mevrouw haar gevoelens rekening te houden.

BOB: Haar wat, Martha?

MARTHA: Alsjeblieft, mijnheer!

(Bob heft quasi verontschuldigend zijn handen op)

Goed, als u geen rekening wil houden met haar gevoelens, haar wensen dan.

BOB: Martha, je bezorgdheid is heel lief maar je weet toch hoe de vork hier in de steel zit? Onze vermogens zijn met elkaar getrouwd en wij moesten meekomen.

MARTHA: Dat weet ik, mijnheer. Maar kan er daarom nooit eens een beetje warmte of vrolijkheid af? Als u en mevrouw samen zijn, lijkt het hier altijd op een grote diepvriezer met een lading dynamiet er in verstopt.

BOB: Dat moet je mij niet verwijten hé Martha? Ik ben hier wel de warmbloedige mens bij een koude zombie die zich voedt met winstcijfers en contracten.

MARTHA: Mevrouw is dan wel een keiharde zakenvrouw maar ze is nog altijd een vrouw.

BOB: *(schudt zijn hoofd)* Mmm...

MARTHA: Wat "mmm"?

BOB: Ik denk dat het een vermomming is, Martha.

MARTHA: Wat?

BOB: Dat ze een vrouw is.

MARTHA: Ik begrijp het niet, hé mijnheer, u bent meestal zo attent.

BOB: Bij échte vrouwen, ja.

MARTHA: Oké, oké, ik zeg al niks meer. Maar er is één ding waar ze wel gelijk in heeft, hé mijnheer, met alle respect.

BOB: En dat is?

MARTHA: Mag ik het zeggen, mijnheer?

BOB: Vrijheid van meningsuiting. Artikel 19 van de Grondwet. Waar heel wat autoriteiten hun laars aan lappen.

MARTHA: Wel... het gaat over uw... uw... U weet wel.

BOB: Mijn uitgangleven dat ze één grote verkwisting vindt?

MARTHA: Ja.

BOB: Mijn lieve Martha, ik ga het nog eens zeggen en dan stoppen we deze zinloze discussie, akkoord?

MARTHA: Mevrouw en u zijn getrouwd omdat haar firma uw kapitaal nodig had. Dat hebt u me al eens verteld, ja.

BOB: Een berekend huwelijk dus. En we hebben afgesproken dat ieder zijn eigen leven zou leiden. Aparte levens, aparte slaapkamers, geen gerommel met elkaar en geen klef gedoe. Dat laatste is trouwens een uitspraak van haarzelf. En zelfs de maaltijden wil ze sinds een paar maanden zonder mij gebruiken.

MARTHA: Is er dan nooit iets tussen u beiden geweest?

BOB: Ja, een huwelijkscontract.

(Martha kijkt zowel geschokt als boos)

Je was toch al in dienst bij mevrouw toen ik met haar trouwde? Heb je dan niet gemerkt hoe krampachtig wij die eerste maanden met elkaar omgingen? Hoe we ons best deden om toch maar iets van sympathie voor elkaar op te wekken? Het was gewoon zielig.

MARTHA: Ik snap niet hoe iemand alleen maar uit berekening kan trouwen. Met alle respect, hé mijnheer.

BOB: We hadden allebei onze gegronde redenen om uit berekening te trouwen, Martha. Zoals je weet, had ik een kleine fabriek van mijn vader had geërfd. Waar ik niet in wou werken. Maar ergens voor een baas gaan werken wou ik ook absoluut niet. En Therese wou haar bedrijf uitbreiden en had extra kapitaal nodig. Dus sloten we een deal: zij mijn kapitaal en ik een zekere vrijheid om van het leven te genieten.

MARTHA: U had toch vennoten kunnen worden?

BOB: Een huwelijkscontract is goedkoper en gemakkelijker, Martha.

MARTHA: Dat cynisme ben ik van u niet gewend, mijnheer; met alle respect.

BOB: Niemand is volmaakt, hé. Maar goed, laten we er nu maar over ophouden, oké?

MARTHA: Oké. Mijn excuses, mijnheer. Ik wou niet brutaal zijn maar ik zei het alleen maar omdat ik het zo erg vind dat het tussen u en mevrouw Therese een regelrechte koude oorlog is geworden.

BOB: Tja. En wat doet men aan oorlogen, nietwaar? Niets, want dat is een triljoenenbusiness. Bezit, bezit, bezit: macht, perverse vermogens, mensen, zelfs regeringen.

MARTHA: (*zucht*) Dan ga ik maar weer slapen. Welterusten, mijnheer.

BOB: Welterusten, Martha. Ah ja, zeg, is er al nieuws over de Pegasus, het beeldhouwwerk dat op een geheimzinnige manier uit het huis van schoonpapa is verdwenen, kort na zijn overlijden?

MARTHA: Nee, de politie heeft nog steeds geen enkel spoor gevonden.

BOB: En beschuldigt mijn charmante vrouwtje nog steeds de vriendin van haar vader van de diefstal?

MARTHA: Ja. Ze is er rotsvast van overtuigd dat Dora – de vriendin van uw schoonvader – de diefstal heel gewiekst heeft opgezet. Omdat het alarm niet is afgegaan.

BOB: Zo, zo, het marmeren paardje is ontvoerd en niemand weet hoe en niemand weet waarheen.

MARTHA: Er is maar één ding dat heel eigenaardig is: alleen de Pegasus is verdwenen. Er is verder niks gestolen.

BOB: Het zullen sobere dieven zijn geweest. (*begint opeens te lachen*)

MARTHA: Waarom lacht u?

BOB: Ik lach om de heerlijke ironie van het leven, Martha.

MARTHA: Wat bedoelt u?

BOB: Welja, schoonpapa overlijdt en zijn aan winst en zaken verslaafde dochter is als enig kind de erfgename van al zijn bezittingen behalve... zijn kunstwerken. Die schenkt die ouwe flierefluiters zoals ze hem altijd genoemd heeft, aan musea. En dan de genadeslag: het enige beeld dat nog niet in een testament van schenking

was opgenomen, dat wordt gestolen. Weg... erfenis van een slordig half miljoentje.

MARTHA: Ja, ja, lach er maar mee, mijnheer, maar ze was razend toen ze van de diefstal hoorde.

BOB: Tiens, ze schijnt dan toch een paar gevoelens te hebben. Niet de mooiste of nobelste, maar goed...

MARTHA: Zeg mijnheer, ik bedenk opeens iets.

BOB: Ai, ai, ai, die diepe frons tussen je ogen wijst op vervaarlijk denkwerk. Wat heb jij in dat kokertje daarboven uitgesponnen, mijn beste Martha?

MARTHA: 't Is maar een ideetje, hoor. Misschien een stom ideetje, maar goed...

BOB: Ik tril van verwachting.

MARTHA: Weet u hoe u mevrouw misschien weer wat milder kan stemmen?

BOB: Wie zegt er dat ik dat wil? Zij is begonnen met de hatelijkheden.

MARTHA: Ja, omdat u steeds minder en minder voor de firma ging werken.

BOB: Hier gaan we nog een keer: omdat het bedrijf in volle expansie was, en omdat ik het tijd vond om wat van die tsunami van centen te gaan genieten. Maar ik ben nooit een verkwister geweest, Martha.

MARTHA: Maar in de ogen van mevrouw bent u dat wel.

BOB: Wat ik in iemands ogen ben, interesseert me geen lor. Of ander soort textiel. Maar vertel me nu wat je hebt bedacht.

MARTHA: Wel, ik dacht zo: als mijnheer nu eens het beeld kon opsporen en het aan mevrouw geven.

BOB: Ha. En hoe zou dat gevleugeld paardje ons bouwvallig huwelijk weer bewoonbaar kunnen maken?

MARTHA: Binnen enkele weken bent u toch drie jaar getrouwd, niet?

BOB: Ach ja, dat is waar ook. Ik kleed me helemaal in het zwart en we houden een minuut stilte. En we dineren met zwarte kaarsen.

MARTHA: Mijnheer!

BOB: Sorry, Martha. Ga verder.

MARTHA: Kijk, ik dacht zo: als mijnheer nu eens een feestje geeft voor de huwelijksverjaardag en mevrouw op dat feest het beeld geeft. Als verrassing. Dat zal ze zeker appreciëren en misschien wordt de verstandhouding tussen u beiden dan een stuk beter.

BOB: Sluw denkwerk. Blijft nog wel de prangende vraag hoe ik dat beeld zou moeten terugvinden, hé Martha? Een advertentie plaatsen in de trant van: "Gevleugelde merrie, 100% marmar, erkend als kunstwerk, zoekt dito hengst"?

MARTHA: U hoeft natuurlijk niet zelf op zoek te gaan. U kunt ook beroep doen op... euh... wel euh...

BOB: Wie is Euh? Een privédetective? Een hond getraind in het opsporen van beeldhouwwerken?

MARTHA: Nee... (*aarzelt steeds meer*)

BOB: Marthaatje!

MARTHA: U zou beroep kunnen doen op een helderziende.

BOB: Pardon?

MARTHA: Luister nu even, mijnheer. Alstublieft.

BOB: Dat is toch iets wat je vaak bij vrouwen hoort hé: "Luister jij eens even." Doe dan als man maar je veiligheidsgordel om.

MARTHA: Dat is omdat mannen maar ééndimensionaal luisteren.

BOB: Touché, Martha, touché. Mooie uitdrukking, trouwens. Maar goed, voor we verstrikt raken in de clichés over mannen en vrouwen, vertel voort wat je in gedachten had.

MARTHA: U weet toch dat ik met enkele vriendinnen een kaartersclubje heb?

BOB: Waarzeggerskaarten?

MARTHA: Nee... gewone. En één van die vriendinnen, Yolnde, heeft vorig jaar gehoord dat zij over bijzondere gaven beschikt. Die moet ze nu verder ontwikkelen.

BOB: Ha, kan je daar ook al les in nemen? Aan de Luchtuniversiteit, faculteit Illusie en Fantasie?

MARTHA: Mijnheer!

(Bob haalt verontschuldigend zijn schouders op)

Nee, ze krijgt advies van een serieuze en erkende... para... para... Nu kan ik nu toch niet op dat woord komen, zeker. Para...

BOB: Paranoïde zwever? Parasiet? Parapluverkoper in de woestijn?

(Als Martha quasi wanhopig haar ogen omhoog richt)

Je bedoelt: een paragnost, Martha.

MARTHA: Ha ja, dat is het, een paragnost! Wel, Yolande heeft al een paar keer met succes verdwenen dieren of dingen opgespoord. Verleden maand heeft ze de poes van mijn nicht nog opgespoord. Een kostbare raskat. Iemand had die gestolen.

BOB: Ik wist niet dat dat ook al bestond: katnappers.

MARTHA: De dief had het wel niet voor het geld gedaan maar voor de poes zelf.

BOB: Toch een geruststelling dat er ook idealistische dieven bestaan.

MARTHA: Yolande heeft dus wel degelijk de gave.

BOB: "The Force is with her". Zeg Martha, zou dat ook bestaan: feeks-nappers?

MARTHA: Mijnheer, begin nu alsjeblieft niet weer. Altijd maar dat schampen op mevrouw. En zij maar vitten en schelden op u.

BOB: Een doorsnee-huwelijk dus, wat is het probleem?

MARTHA: Waarom geeft u mijn vriendin geen kans, mijnheer? Het is voor haar een goede oefening en als het haar lukt, hebt u...

BOB: O nee, nee, nee, geen sprake van, Martha. Luister, ik ben een breeddenkend mens maar glazen bollen, waarzeggerskaarten, mediums, die voodoo gaat mij wat te ver. Kom zeg, helderzienden bestaan alleen bij de goedgegelovigheid van mensen die er beroep op doen.

MARTHA: Yolande neemt haar gave heel serieus, mijnheer.

BOB: Martha, begrijp me niet verkeerd: ik wil je vriendin niet beledigen maar voor mij zijn al dat soort zaken gewoon show. Sorry hoor.

MARTHA: Oké. Dan ga ik maar terug naar bed. Welterusten, mijnheer.

BOB: Welterusten, Martha.

(Martha gaat af)

Helderzienden! Ik zie dat duister in.

(Black-out)

Scène 2: Een paar dagen later – Late namiddag

(Yolande staat in een hoek naar foto's aan de muur te kijken)

BOB: *(komt op)* 's Nadenken, waar kan ik mijn portefeuille toch hebben gelaten? *(merkt Yolande op)* Ha, dag mevrouw.

YOLANDE: Goedendag, mijnheer.

BOB: En... met wie heb ik de eer?

YOLANDE: Yolande, een vriendin van Martha. Van het kaartersclubje. Misschien heeft ze u al over mij verteld.

BOB: Ha, ja, de dame die zich verdiept in het occulte.

YOLANDE: Wij noemen dat het Hogere, mijnheer. Wij houden ons niet bezig met het occulte of met show.

BOB: Oh pardon, foutje van mij. En wat brengt u hierheen, mevrouw Yolande?

YOLANDE: Martha heeft mij gevraagd om zo snel mogelijk eens langs te komen om over iets belangrijks te spreken. Het was dringend, zei ze. Daarom kon het niet wachten tot ze vrijaf had.

BOB: En wat was er zo dringend dat u naar hier moest komen?

YOLANDE: Ze wil mijn hulp inroepen voor het opsporen van een beeldhouwwerk. Het is uit de woning van de overleden vader van uw vrouw verdwenen.

BOB: En waarom kon ze niet naar u toekomen?

YOLANDE: Ik woon een heel eind hier vandaan; Martha heeft geen auto en met de bus is het meer dan een uur rijden. Vandaar. En over de telefoon wou ze 't niet uitleggen.

BOB: Wel, wel, de schavuit!

YOLANDE: Pardon?

BOB: Niets, niets, gaat u verder.

YOLANDE: Ze zei dat u met dat beeld uw huwelijksproblemen kon oplossen.

BOB: Echt?

YOLANDE: Ja, ze gaat het zo meteen uitleggen. Ze is nu in de keuken.

(Martha komt op met dienblad met koffie en toebehoren)

BOB: Wàs in de keuken.

MARTHA: Mijnheer?!

BOB: *(betast zijn gezicht)* Euh... ja. Ik denk het toch. Of ben ik opeens veranderd of zo?

MARTHA: Nee, nee, maar ik dacht u pas vanavond laat zou terugkomen.

BOB: Dat klopt maar toen ik daarstraks in het restaurant wou betalen, zag ik dat ik mijn portefeuille was vergeten.

MARTHA: Ah zo. Mijnheer, dit is Yolande, mijn vriendin...

BOB: We hebben al kennis gemaakt. Op de manier van gewone stervelingen.

MARTHA: Ik heb Yolande uitgenodigd om...

BOB: Aan de voodoo te beginnen.

YOLANDE: Ik doe niet aan voodoo, mijnheer, ik sta in dienst van het Hogere.

MARTHA: Mijnheer maakt maar een grapje, Yolande.

YOLANDE: Je spot niet met het Hogere, Martha.

BOB: U moet het mij maar vergeven, mevrouw, maar ik ben van heel lage afkomst. Maar goed. Wat is jullie plan?

MARTHA: Misschien kan Yolande de Pegasus terugvinden... door...

YOLANDE: ... door hulp te vragen aan de hogere sferen.

BOB: Hoog gegrepen.

YOLANDE: Dat is uw mening.

MARTHA: Ik bedoelde er niks kwaads mee, mijnheer. Ik wil het alleen voor u en mevrouw doen. Ik vind het zo erg dat het zo vijandig is geworden tussen u beiden.

BOB: Maar mijn lieve Martha toch... Denk je nu echt dat je met het opsnuiven van wierook en het staren in een glazen bol de Pegasus terug kan vinden?

YOLANDE: Glazen bol? U hebt totaal geen idee wat een paragnost is. Wij zijn heus geen folkloristische figuren of getikte vrouwtjes zoals u denkt. Wij stemmen ons af op de hogere sferen en wij ontwikkelen de vermogens om over tijd en ruimte heen waar te nemen.

BOB: Natuurlijk. Bovennatuurlijk zou ik zelfs zeggen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze